Ministerstwo
Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Dariusz Mazur

BK-VII.0520.212.2026
Warszawa, 26 maja 2026 r.

Pani

Małgorzata Kidawa-Błońska

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na oświadczenie skierowane do Ministra Sprawiedliwości podczas 56. posiedzenia Senatu przez Panią Senator Gabrielę Morawską-Stanecką.

Ad 1

Departament Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości 14 kwietnia 2026 roku zwrócił się pisemnie do dyrektora Sądu Rejonowego w C z prośbą o zbadanie zarzutów i udzielenie stosownych informacji w sprawie, której dotyczy oświadczenie Pani Senator.

W odpowiedzi z 16 kwietnia 2026 roku dyrektor SR w C potwierdziła, że 17 marca 2026 roku na pracownika zajmującego stanowisko sekretarki w biurze podawczym sądu została nałożona kara porządkowa nagany. Przyczyną ukarania było nieprzestrzeganie organizacji i porządku w pracy, zgodnie z §14 ust. 5 Regulaminu pracy w związku z art. 11 ust. 2 oraz art. 9 ustawy o pracownikach sądów i prokuratury. Sekretarka w dniach 12-13 marca 2026 roku na terenie Sądu Rejonowego w C zbierała podpisy pod inicjatywą dotyczącą zorganizowania referendum w sprawie odwołania Prezydenta Miasta C . Działania te wykonywała w miejscu pracy, w

+48 22 52 12 888
kontakt@ms.gov.pl
www.gov.pl/sprawiedliwosc

Al. Ujazdowskie 11
00-950 Warszawa P-33

czasie przeznaczonym na wykonywanie obowiązków służbowych. Nie miały one związku z zakresem powierzonych obowiązków.

Dyrektor poinformowała, że przed nałożeniem kary umożliwiono pracownicy złożenie wyjaśnień. Przyznała ona, że zbierała podpisy na terenie sądu. Wyjaśniła też, że podczas wykonywania obowiązków służbowych prowadziła „luźne" rozmowy z pracownikami – mieszkańcami C na temat zbierania podpisów. Nikogo nie namawiała, ale jak ktoś był zainteresowany podpisem, dawała listę do podpisu. W wyjaśnieniach zaznaczono, że sekretarka nie informowała przełożonych o tych działaniach.

Ukarana pracownica 24 marca 2026 roku złożyła sprzeciw wobec nałożonej na nią kary. Nie wskazała żadnych dodatkowych okoliczności uzasadniających odstąpienie od wymierzenia kary. Wniosła jednocześnie o uchylenie kary porządkowej w całości jako niezasadnej oraz nałożonej z naruszeniem przepisów prawa pracy. 7 kwietnia 2026 roku po rozpoznaniu sprzeciwu od zastosowania kary porządkowej oraz stanowiska związku zawodowego, pracodawca nie uwzględnił sprzeciwu i utrzymał karę w mocy.

Dyrektor podkreśliła, że kara nie ma związku z poglądami pracownika ani z jego aktywnością obywatelską. Podstawą ukarania były opisane działania podejmowane na terenie zakładu pracy w godzinach wykonywania obowiązków służbowych, co narusza organizację i porządek pracy. Decyzja o podjęciu czynności wyjaśniających wobec pracownika nie została oparta wyłącznie na zgłoszeniu sprawy przez osobę spoza sądu. Zgłoszenie zewnętrzne stanowiło jedynie podstawę do podjęcia czynności sprawdzających. Decyzja o nałożeniu kary została oparta na zweryfikowanych informacjach, pochodzących z kilku niezależnych źródeł, w tym na wyjaśnieniach ukaranej.

W ocenie dyrektora sądu, podjęte przeze niego działania miały na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania sądu oraz przestrzegania obowiązków pracowniczych. Nie doszło do nieuprawnionego rozpowszechnienia informacji o karze. Informacje były przetwarzane wyłącznie w zakresie niezbędnym do realizacji czynności pracodawcy.

Pracownikom przypomniano o konieczności przestrzegania §14 pkt. 5 Regulaminu pracy oraz art. 11 pkt. 2 i art. 9 ustawy o urzędnikach i innych pracownikach sądów i prokuratury. Podkreślono, że budynek sądu jest placówką publiczną, apolityczną, a wszyscy pracownicy powinni zachować neutralność polityczną w miejscu pracy. Zbieranie podpisów lub prowadzenie agitacji politycznej w takim miejscu jest sprzeczne z tymi zasadami, narusza niezależność i neutralność wymiaru sprawiedliwości. Przekazano również informacje, że każdą akcję charytatywną, zbiórkę, dodatkowe zajęcia lub inne czynności pracownika, niezwiązane z obowiązkami służbowymi, odbywające się w budynku sądu należy zgłosić i uzyskać zgodę przełożonego lub pracodawcy.

W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości – Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych przedstawione przez dyrektora wyjaśnienia są spójne i nie budzą wątpliwości. Zawiadomienie miało charakter zewnętrzny, więc nie można mówić o celowym działaniu ze strony dyrektora sądu przeciwko pracownikowi. Nie stwierdzono, by podjęte działania były nieprawidłowe lub nieproporcjonalne.

Ad 2 i 3

W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości – Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych nie ma konieczności podejmowania przez Ministra Sprawiedliwości działań ujednolicających standardy postępowania dyscyplinarnego wobec pracowników sądów powszechnych. Nie ma również potrzeby zwiększenia ochrony pracowników w tym zakresie oraz opracowania wytycznych lub rekomendacji dla prezesów i dyrektorów sądów dotyczących stosowania kar porządkowych.

W świetle art. 22 i 31a ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych zwierzchnikami służbowymi osób zatrudnionych w sądzie są prezes sądu i dyrektor sądu.

Zgodnie ogólnymi zasadami wynikającymi z art. 112 Kodeksu pracy, jeżeli zastosowanie kary nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, pracownik może w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o ukaraniu wnieść sprzeciw. O uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika

zakładowej organizacji związkowej. Nieodrzucenie sprzeciwu w ciągu 14 dni od dnia wniesienia jest równoznaczne z uwzględnieniem sprzeciwu. Pracownik, który wniósł sprzeciw, może w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia o odrzuceniu tego sprzeciwu wystąpić do sądu pracy o uchylenie zastosowanej wobec niego kary.

Z wyrazami szacunku

Dariusz Mazur
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/